

Omraam Mikhaël Aïvanhov

PUTERILE VIEȚII

Ediția I-a

Opere complete – Volumul 5

EDITURA PROSVETA

CUPRINS

Viața I	7
II	23
III	36
Caracter și temperament	49
Binele și răul I	67
II	91
Cum să ne comparăm cu balaurul	105
Prezența și absența	125
Gândurile sunt niște entități vii I	147
II	161
Nedoriiții I	173
II	188
Forța spiritului	197
Sacrificiul	223
Înaltul ideal	247
Pacea	265

Într-o călătorie în Bulgaria, am întâlnit un om extrem de frumos și bun, care avea înțelepciunea și cunoștințele unei sângerișe. El spunea că în lume există trei linii ale vieții: linia inimii, linia capului și linia de la mijloc. Linia inimii este cea mai scurtă și mai groză, reprezentând tot ce e negativ și rău. Linia capului este cea mai lungă și mai groză, reprezentând tot ce e pozitiv și bun. Linia de la mijloc este cea mai lungă și mai groză, reprezentând tot ce e neutral sau mediu. Aceste trei linii sunt săpături în corpul nostru și împreună alcătuiesc linia vieții noastre.

I

Conferință improvizată

Trebuie să vă vorbesc îndelung, oferindu-vă multe explicații, argumente și imagini, convingându-vă să deveniți conștienți de importanța vieții... pentru că nu există nimic fără viață.

Când eu eram încă foarte Tânăr, în Bulgaria, în timpul unei conferințe, Maestrul Peter Deunov, care știa că eu studiez chiromanția, mi-a pus această întrebare în fața întregii Fraternități din Sofia: „Care linie a mâinii a apărut prima?” Eu am răspuns: „Linia vieții. – Apoi? – Linia inimii. – Mai departe? – Linia capului.” Era adevarat, și Maestrul a fost mulțumit de răspunsul meu.

La început a existat viața. Privilăi creaturile: mai întâi, ele sunt vii, apoi ele reușesc, mai mult sau mai puțin, să simtă și să gândească.

Viața... acest cuvânt rezumă toate bogățiile universului ce se găsesc aici neseparate, haotice, așteptând o forță să le organizeze. Astfel, în cuvântul „viață” sunt incluse toate viitoarele dezvoltări. Într-o celulă, toate organele ce vor apărea începând cu ziua de la concepție sunt deja conținute în ea ca putere, ca într-un grăunte ce trebuie insămăntat, udat, îngrijit pentru a vedea ce va ieși din el. Așadar, după un timp, ca și la grăunte, din această magmă, din acest haos, din această realitate nedeterminată care este viața, totul începe să iasă și să se contureze.

În acest fel au apărut organele ce le posedăm, și multe alte vor apărea în viitor... Deoarece corpul fizic este făcut după imaginea corpului astral, iar corpul astral, după imaginea corpului mental, și tot așa până la planul divin, omul posedând cinci simțuri în planul fizic, tot cinci simțuri în planul astral și planul mental: pipăitul, gustul, mirosul, auzul, văzul... Aceste organe nu s-au dezvoltat încă în celelalte planuri, dar ele există acolo și așteaptă momentul să se exprime. Când ele se vor forma, omul va avea niște posibilități nemaipomenite pentru a vedea, a simți, a auzi, a gusta, a acționa, a se deplasa. Viața, ființa vie, celula vie, microorganismul conțin toate posibilitățile de dezvoltare, dar este nevoie încă de mii de ani ca ele să reușească să se manifeste din plin. Aici se află misterul, splendoarea vieții.

Oamenii muncesc, se distrează, se dedică tuturor activităților, dar viața lor se murdărește, slăbește, decade, deoarece ei nu o conștientizează. Ei se gândesc că, având viața, se pot folosi de ea ca să obțină orice, să devină bogăți, savanți, celebri... Atunci, ei sapă, ei caută... iar când nu le mai rămâne nimic, ei sunt obligați să-și opreasă toate activitățile. Nu are nici un sens să acționezi astfel, fiindcă, pierzându-ți viața, nu mai ai nici o resursă. Iată de ce Înțeleptii au spus totdeauna că esențialul este viața și că ea trebuie păstrată, purificată, sfintită, eliminând tot ce o împiedică și o blochează, pentru că apoi, datorită vieții, obții totul: inteligență, forță, frumusețea, puterea.

În conferința „Cele cinci fecioare înțelepte și cele cinci fecioare nechibzuite” (vol. III) eu v-am explicat că uleiul despre care vorbea Iisus este simbolul vieții. Când omul nu mai are nici o picătură de viață, lampa sa se stinge și el moare. Viața are simbolul ei în toate domeniile: pentru o mașină este benzina; pentru plante este apa; pentru toate creaturile terestre este aerul; dar pentru ființa umană este, în special, sângele; pentru afaceri este aurul sau banul etc...

Viața este rezervorul de unde tășnesc zilnic noi creații ce vor avea niște ramificații la infinit. Plecând de la această viață nediferențiată și fără expresie, ce există ca o simplă posibilitate, spiritul creează fără încetare noi elemente, noi modalități, noi forme... Viața reprezintă materia primordială, și de aceea ea este de o asemenea importanță.

Oamenii se ocupă cu toate, mai puțin de viață: dacă ei s-ar gândi mai întâi la viață, să o păstreze, să o ocrotească, să o conserve în cea mai mare puritate, ei ar avea din ce în ce mai multe posibilități să obțină ceea ce-și doresc, pentru că această viață iluminată, intensă, le poate da totul. Cum ei nu au această filosofie, ei își risipesc viața, ei se gândesc că totul le este permis fiindcă sunt vii. „Din moment ce avem viață, trebuie să facem ceva...” Ei reușesc însă rar să realizeze ceea ce-și doresc, fiindcă au răvășit totul. Ei trebuie să aibă acum o altă filosofie, să știe că felul în care gândesc acționează deja asupra vieții lor, asupra rezervelor lor, asupra chintesenței finței lor, iar dacă ei gândesc rău, ei irosesc totul. Iată cum trebuie să fie instruită omenirea.

Să luăm un exemplu: un băiat are un tată foarte bogat. El își urmează studiile, apoi el lucrează, iar tatăl său îl ajută financiar. Fiul începe, însă, să facă niște prostii ce îl compromite pe tată, iar acesta îi oprește ajutorul material, nu îi mai dă bani... Care este greșeala băiatului? El a comis cea mai mare greșală, cea de a-și compromite propria viață, adică condițiile, energiile și curenții al căror simbol sunt aici banii. Iar noi, dacă vom proceda la fel, uzând și abuzând de existența noastră, aşa cum o înțelegem, permitându-ne să încălcăm legile, ne vom distrugе rezervele, nu vom mai avea acel curent, acele forțe, ne vom găsi în mizerie, poate nu într-o mizerie materială, fizică, ci într-o mizerie interioară. Viața este singura

bogăție care există. Si oricare ar fi numele ce i se dă: bogăție, subvenții, ulei, chintesență, înseamnă același lucru, fiindcă cuvântul „viață” poate fi înlocuit prin toți acești termeni. Așadar, viața rămâne tot ce este mai important, iar dacă omul nu este nici intelligent, nici luminat, el își distrugе izvorul posibilităților, al bucuriilor, al inspirațiilor.

Iar când Iisus spunea: „Eu am venit ca viață să aibă și din belșug să aibă”, la ce viață se referea? Eu m-am mirat când am citit aceste cuvinte, cu mult timp în urmă. Eu îmi spuneam: „Dar discipolii săi erau vii!... Ce viață cerea el pentru ei?” Cunoașteți și acest cântec al Maestrului Peter Deunov: „*Sine moi, pazi jovota*”: „Fiul meu, păstrează-ți viața, scânteie cufundată în tine...” Aceasta dovedește că Maestrul Peter Deunov înțelegea la fel importanța vieții. Da, acum este nevoie de niște instructori, de niște pedagogi care să lămurească această problemă esențială: viața.

Priviți-i pe oameni. De ce își ocupă viața să obțină niște lucruri ce nu sunt la fel de importante ca însăși viața? Ei muncesc ani în sir să devină bogăți și se regăsesc într-o bună zi atât de epuizați, atât de scârbiți, încât, dacă se pune în balanță ce au obținut și ce au pierdut, se observă că au pierdut totul, ca să câștige foarte puțin. Oamenii sunt însă astfel făcuți încât sunt gata să piardă totul, fiindcă nu au fost învățați că este mai important să aibă forță, sănătatea și bucuria – chiar dacă nu mai au nimic altceva – decât să câștige niște bogății de care nu pot profita fiindcă

sunt la capătul puterilor. Există un proverb care spune: „Un câine viu este mai de preț decât un câine mort.” Dar mulți preferă să fie niște câini morți...

În fiecare zi sunteți uimiți să vedeți că tot ceea ce eu v-am spus este adevărat, exclamați, spuneți că nu ați mai auzit aşa ceva, dar continuați ca înainte, iar ceea ce ați auzit rămâne pe undeva, nu îl folosiți. Trebuie să vă consacrați acum viața unor activități luminoase și divine: în acel moment, nu numai că nu o veți mai risipi, ci o veți întări, iar cu acest capital veți face mult mai mult. În timp ce, lăsându-vă pradă emoțiilor, senzualității, plăcerilor, vă risipiți viața, fiindcă tot ce obțineți trebuie plătit, și îl plătiți cu viața voastră. Nu se obține nimic, niciodată, fără să se sacrifice altceva. Așa cum spuneți în Franță: nu poți face o omletă fără să spargi ouăle. Da, eu cunosc secretul. Credeți că este imposibil de realizat? Nu. Puneti-vă capitalul într-o bancă din înalt, și atunci, lucrând mai mult, veți deveni mai puternici. Da, în loc să slăbiți, vă întăriți fiindcă există mereu ceva care va năvăli puternic în voi pentru a înlătura ceea ce ați cheltuit. Dar, pentru aceasta trebuie să vă puneti „banii”, „capitalul” vostru într-o bancă celestă.

Iată de ce este atât de important să știți în ce scop lucrați și pentru cine, fiindcă, în funcție de caz, energiile voastre vor urma o anumită orientare. De exemplu, dacă lucrați pentru tatăl vostru, nu numai că nu veți pierde nimic, dar veți câștiga. Așadar, cel mai important lucru

este să știți la ce vă consacrați forțele, în ce direcție lucreți, deoarece viitorul vostru depinde de ele: sărăciți sau vă îmbogățiți.

Fără să știe, cei mai mulți oameni lucrează pentru un dușman ascuns în ei însiși care îi jefuiește, îi sărăceaște. Un adevărat spiritualist este mai inteligent, el lucrează și își cheltuie toate energiile pentru cineva care se află în el însuși, și el este cel care câștigă. Iată inteligența: să te îmbogățești și nu să sărăceaști. Nu este ceva personal, nu este ceva egoist, dimpotrivă. De pildă, vă hotărăți să nu mai lucreți pentru voi, ci pentru colectivitate... Da, dar cum sunteți legați de această colectivitate, sunteți o parte din ea, când colectivitatea se ameliorează, se înfrumusețează, aceasta se transmite fiecarui individ din colectivitate, la fel și vouă. Câștigați, pentru că v-ați plasat capitalul într-o bancă ce se numește familia, colectivitatea, Fraternitatea Universală, din care faceți parte. În timp ce, dacă lucrați pentru voi însivă, adică pentru micul vostru eu mediocru, totul este pierdut și nu puteți primi ceva bun. Veți spune: „Ba da, fiindcă eu am lucrat pentru mine... ” Nu, deoarece eul vostru personal, separat, egoist, este o prăpastie. Nu trebuie să lucrați în acest fel. Individualiștii, egoiștii nu văd ce ar putea obține lucrând pentru colectivitate; ei spun: „Eu nu sunt un prost, eu lucrez pentru mine însumi, eu mă descurc... ” și tocmai în acel moment ei își pierd întreg capitalul. Așadar, adevărul este contrar aparenței. Da, Inițiații care știu că trebuie să considere

contrariul aparenței pentru a afla adevărul lucrează pentru colectivitate, și ei obțin astfel cele mai mari binefaceri.

Atunci când eu spun: colectivitate, eu nu doresc să vorbesc numai despre omenire, ci și despre univers, despre toate creaturile din univers, despre Dumnezeu Însuși. Această colectivitate, această imensitate pentru care lucrăți este ca o bancă și tot ceea ce faceți pentru ea se va întoarce într-o zi amplificat asupra voastră. Cum universul face mereu niște afaceri formidabile, îmbogățindu-se fără încetare cu noi constelații, cu noi nebuloase, cu noi galaxii, toate aceste bogății vor reveni asupra voastră.

Cei care lucrează numai pentru ei însăși, în loc să lucreze pentru imensitate, sărăcesc; apoi, nimeni nu se mai gândește la ei, nimeni nu îi iubește, nici chiar familia lor, fiindcă ei sunt prea egoiști. Ei nu s-au gândit niciodată la alții, de ce s-ar gândi cineva la ei, iar ei trăiesc niște decepții, niște amăraciuni, niște necazuri. Ei nu se vor gândi însă niciodată că poate filosofia lor era greșită... Ah, nu, nu, nu, ei au avut dreptate, iar ceilalți au fost nedrepti și răi. Desigur, ei meritau să fie iubiți, ajutați... Să merite, să merite... dar ce au făcut ei bine ca să merite ceva? În timp ce, cei care sunt plini de iubire, de bunătate, de abnegație, chiar dacă în primele momente se profită de ei, considerându-i niște proști, cu trecerea timpului se va simți că ei sunt cu adevărat niște ființe exceptionale, iar într-o zi toată lumea îi va recompensa, îi va răsfăța, îi va iubi. Ei au lucrat pentru întreg universul și într-o zi ei vor primi recompensa... Dar nu imediat, desigur.

Când depuneți niște bani la o bancă, nu veți primi a doua zi dobânda, trebuie să așteptați, și dobânda va fi mai mare dacă așteptați mai mult timp. Aceeași lege există și în domeniul spiritual. Lucrați cu multă iubire, cu multă răbdare, cu multă încredere și nu aveți la început nici un rezultat... Să nu vă descurajați; dacă vă descurajați, înseamnă că nu ați descifrat bine legile ce există pe pământ. Da, trebuie să cunoașteți legile băncilor și ale administrației! Dacă le cunoașteți, veți înțelege că trebuie să așteptați. Apoi, bogățiile vor curge din toate părțile și chiar dacă încercați să vă fofilați, este imposibil!... întreg universul vă va pune pe umeri niște bogății extraordinare fiindcă voi le-ați declanșat. Aceasta este justiția!

Vedeți cât de absurdă este filosofia egocentrică. Ne încredem în aparențe, dar acestea sunt mincinoase. De câte ori nu v-m spus-o! Când privim soarele și stelele avem mereu impresia că ele se deplasează și că pământul rămâne nemîscat. Ah, da, aparența... Pentru a descoperi adevărul, trebuie să căutăm dincolo de aparențe; ceea ce este considerat profitabil și folositor în prezent este, în realitate, deseori dăunător pentru viitor. De aceea Inițiații nu se conduc după criteriile mulțimii neștiutoare, iar pe ei trebuie să îi urmăm fiindcă ei sunt singurii care au înțeles. Așadar, nu vă risipiți viața pentru nimic în lume, fiindcă nimic nu se poate compara, ca valoare, cu viața. Evident, există unele cazuri exceptionale când niște oameni și-au dat viața pentru a-i salva pe alții, pentru a apăra anumite

idei. Da, numai în aceste cazuri avem dreptul să ne sacrificăm viața, altminteri trebuie să o păstrăm.

Profetii, Inițiații care și-au dat viața pentru o idee, pentru slava Domnului, nu au pierdut în realitate nimic, Cerul oferindu-le apoi o viață nouă, mult mai bogată și mai frumoasă, fiindcă ei și-au sacrificat viața pentru bine. Eu nu spun că trebuie să ne păstrăm neapărat viața; nu, există unele cazuri excepționale... Dar, în general, discipolul trebuie să-și păstreze, să-și purifice și să-și intensifice propria viață, deoarece ea este izvorul, rezervorul, punctul de plecare a tuturor celorlalte dezvoltări: intelectuale, religioase, afective, estetice etc... Înainte de toate există viața, iar în această viață neclară, nediferențiată, sunt depuși deja germanii tuturor proiectelor. Exact ca în cazul grăuntelui. Da, la început există viața, iar apoi vin cunoșterea, înțelepciunea, lumina. Nu știm ce este viața; este un lucru dificil de determinat, ce nu are nici formă, nici culoare, dar care conține toate posibilitățile. Nimeni nu poate prevedea tot ce va ieși din această viață, aceasta merge până la infinit...

Când eu spun că oamenii nu se preocupă de viață, că ei nu lucrează să o păstreze, îmi puteți obiecta că nu este adevărat, că toți lucrează să prelungesc viața. Da, să o prelungescă, dar nu să o spiritualizeze, să o purifice, să o ilumineze, să o sfîntească, să o divinizeze. Căutăm să prelungim viața pentru a putea a face mai bine niște porcării, să ne cufundăm în niște datorii și în niște crime. Această problemă nu este încă bine înțeleasă nici de

savanți, nici de medici, nici de farmaciști. Să nu vă încipiți că ei prelungesc viața oamenilor pentru ca ea să fie consacrată în slujba Divinității sau pentru Împărația lui Dumnezeu... Deloc! Așadar, când eu vă spun că nu există preocupare pentru viață, eu am dreptate, nu există preocupare pentru adevărata viață, adică nu suntem capabili să obținem bucuria, frumusețea, puterea, bogăția, măreția, cunoșterea, fără să ne irosim viața. Orice am face, ne irosim mereu viața.

Preocupându-se în exclusivitate să-și înfrumusețe viața, să o intensifice, să o consacre, să o purifice, să o sfîntească, Inițiații lucrează deja să-și crească inteligența, puterea, fericirea. Fiindcă această viață care este pură, care este armonioasă, care este celestă, se infiltrează în alte regiuni unde acționează asupra unei mulțimi de alte inteligențe și entități care vin apoi să îi inspire. Iar voi, la fel, lucrând numai asupra vieții, veți obține inteligența, cunoșterea, forța. În mod indirect, viața se va însărcina să vă aducă tot restul, dar numai dacă ea este perfectă. În acel moment, fără chiar să fiți instruiți în biblioteci sau de niște savanți, viața, fiind pură, nobilă, divină, vă va aduce niște cunoștințe extraordinare ce le va extrage din arhivele universului.

Acum, în loc să faceți magie, precum unii, ca să fiți iubiți, venerați, ocupați-vă de viață! Când viața ce o emanați este luminoasă și plină de iubire, ea determină mii de persoane să vă iubească. Așadar, viața ce o emanați se